

El circ al festival Trapezi.

mostrant des d'un bon principi que apostaria per innovar, aconseguint convèncer públic i crítica tot materialitzant una línia de dramaturgies contemporànies que ara prosseguiran, en la nova etapa, amb el segell de Cèsar Compte. En una temporada que, segons les seves paraules: "Desdibuixa la frontera entre el classicisme i el risc, entre allò consagrat i allò nou, que combina teatre de text, teatre físic, dansa, circ i òpera, alhora que reinventa talents reconeguts del món de les arts escèniques i interrelaciona la solera de creadors i artistes consagrats amb nous talents del sector."

Cèsar Compte, amb l'assessorament del director artístic del Festival Cos, Lluís Graells, i els codirectors artístics de Trapezi, Bet Miralta i Jordi Aspa, prenen el relleu a la direcció artística tot unificant sota una mateixa direcció el centre de produccions, el Teatre Fortuny i el Teatre Bartrina, el Trapezi i el Cos, gestionats pel consorci format per la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Tarragona i l'Ajuntament de Reus.

Aquesta temporada es podrà veure l'actor David Selvas dirigint *La gavina*, de Txèkov amb adaptació de Martin Crimp.

El creador tortosí Roberto Oliván, foment circ, dansa, música i teatre, propiciant travessar fronteres sense que l'idioma sigui un impediment.

El reconegut compositor Albert Guinovart creant l'òpera *Alba eterna* al costat dels joves directors Jordi Faura i Abel Coll.

Francesc Cerro dirigint actors consagrats com Andreu Benito, Pau Roca o

Fina Rius, tot posant en peu el gran Strindberg i la seva intensa peça: *Pascua*.

Circ amb la música de Lluís Llach.

La direcció de Pau Danés a *Llits*. El dramaturg Toni Martín en la direcció escènica del seu propi text: *The Hamlet's Circus*. Aquest treball neix d'una adaptació molt personal de l'obra de Shakespeare amb un text punyent que reflecteix la devaluació de la paraula, l'exaltació de la forma en detriment del contingut en una Europa en decadència que vol mostrar un aparador atractiu als ulls. L'autor i director juga amb la figura del *Hamlet* shakespearà i la metateatralitat per confrontar dos mons: un circ de persones enfront un circ de feres.

La revisió de clàssics es reviurà amb *La Ilíada*, en la versió de Tom Bentley-Fisher i Elisabeth Ràfols, replantejada a través de dones que examinen la guerra d'una altra manera, maldant per arribar a una solució i una nova comprensió de la pau.

Una programació que anirà des de l'òpera de càmera al circ, des de la dansa, la música i el teatre a la recerca d'un art total que passa per jugar amb totes les disciplines escèniques.

El CAER crea, tot engegant una temporada que ofereix riquesa, varietat i novetat.

Terrassa programa per a tothom

MARINA MARTORI

Prescindint de fer un "llistat al detall" de programació completa, cosa que podeu trobar fàcilment a les pàgines d'Internet, destacaré allò que em pot semblar més interessant per atraure públics consumidors de novetats creatives, i també allò que pot satisfer un públic més convencio-

nal, amb el desig, per part meva, que una altra programació ajudi a augmentar l'índex d'ocupació dels teatres de El CAET (Centre d'Arts Escèniques de Terrassa) que amb els seus dos espais: el Teatre Alegria i el Centre Cultural, se situa avui al voltant del 50%.

Malgrat aquest índex d'ocupació que podem considerar baix, el CAET és ja un referent del panorama teatral català i en els seus escenaris s'hi han pogut veure produccions importants com: *Antílops*, *L'home, la bèstia i la virtut*, *El silenci del mar*, *La strada*, *Volpone*, *Tres sombreros de copa*, *La mort d'Ivan Ilich*.

Aquesta temporada 2009/2010 arrenca amb: *Una comèdia espanyola*, el text de Yasmina Reza dirigit per Sílvia Munt i amb un prestigiós repartiment: Ramon Madaula, Xicu Masó, Maria Molins, Cristina Plazas i Mònica Randall.

A continuació la VII edició del Festival Internacional de Dansa de Terrassa TNT – Terrassa eN movimenT que, coordinat des del CAET es proposa un any més ser el banc de proves per a nous creadors d'avantguarda tant de petit com de mitjà format, tot mostrant propostes del país i alhora obrint les portes a propostes internacionals. Cal fer menció del ballarí Lluís Burch, guanyador del premi Dansal 2009. I de la ballarina Sònia Gómez, artista completa que ens mostrarà les fluïdes fronteres entre dansa, teatre i espectacle televisiu amb: *Experiències con un desconocido show*. I com millor exemple de quina és la filosofia del CAET en relació a les noves creacions en dansa, podem parlar del projecte Fàbrica TNT: una dotació econòmica que permet una residència artística i tècnica a la "casa del CAET" i l'estrena del corresponent espectacle que aquesta estada de treball pugui generar. Si Reus fa una aposta decidida pel circ i Girona pel teatre de text, Terrassa la fa per la dansa.

Tornant a la temporada, el següent estadi de la programació l'omplirà Concha Velasco, que dirigida per Josep Maria Pou, interpreta madame Rosa a: *La vida por delante*, basada en la novel·la de Roman Gary (premi Gouncourt 1975), espectacle que ha fet temporada al Teatre Goya de Barcelona amb gran èxit de crítica i públic.

Un altre èxit que arribarà al CAET procedent de Barcelona, és: *Cancún*, de Jordi Galceran, amb direcció de Josep M. Mestres, les actrius Lluïsa Mallol i Lluïsa Castell, i els actors Ferran Rañé i Antoni Sevilla.

Les actrius de *La Ilíada*.

I també es podrà veure l'espectacle *Cabaret d'hivern*.

En la línia de coproduccions: *La Ilíada*, basada en l'obra d'Alessandro Baricco, amb direcció de Tom Bentley-Fisher, i coproduïda amb Q.Ars Teatre, i també amb el CAER (Centre d'Arts Escèniques de Reus).

I també, coproducció amb Bitò, l'espectacle: *Petita feina per a pallaso vell*, de Matei Visniec. Amb direcció i traducció de Ramon Simó, i amb els actors Jordi Martínez, Monti (Joan Montanyès), i Claret Clown (Claret Papiol).

Altres espectacles damunt l'escenari seran *L'habitació de Verónica*. El triomfador del Festival de Tàrrrega Kiku Mistu. Els monòlegs de l'actor marroquí Al Fahid

En aquesta línia de programa ampli per a tothom, per Nadal fins i tot hi ha programats uns Pastorets, però en una versió modernitzada dels de tota la vida, amb flamant títol: *Els okupapastorets*.

Tàrrrega com un mestre de cerimònies

XAVIER SANTESMASSES

Com un mestre de cerimònies, Kiku Mistu feia acte de presència sobre l'escenari, com si fos la cirereta d'un enorme pastís de tres pisos. A baix, una banda de música hindú i a l'últim pis, un cor de nens l'acompanya amb la seva veu. D'aquesta manera s'inaugurava la 29a edició de FiraTàrrrega, la gran festa de les arts escèniques que aquest any ha atorgat al terras-

senc Kiku Mistu el privilegi d'encetar el certamen. I ho ha fet amb un ritual màgic i espiritual, en la línia dels *happenings* que busquen la participació activa dels espectadors. *Compartim la llum* és el nom d'aquest muntatge que ha servit per encetar la Fira, en una cerimònia una mica entorpida per la molèstia del vent, en una edició marcada pel seu accent català.

I és que tant de les 63 companyies que hi han participat dins la programació oficial, com de la vintena que ho han fet extraoficialment, gairebé la meitat són companyies del territori català. Algunes, figures de pes de l'escena catalana i antics coneguts dels espectadors de la Fira, com la companyia de dansa Sol Picó. La ballarina i coreògrafa ha revisitat Tàrrrega amb el seu darrer muntatge *Sirena a la planxa*, un espectacle de gran format que combina el teatre i la dansa de carrer amb el treball en espais oberts amb estructures. *Dansa de carrer* és també el que ha ofert la companyia Nats Nus i el seu *Trastos*. La música itinerant també ha tingut accent català, amb les companyies Always Drinking Marching Band i Karam Cia. A destacar, també, la coproducció de l'alemanya Pan.Optikum i la jove companyia de Tàrrrega, Efímer, un pas endavant en l'ús de les projeccions audiovisuals i el teatre de gran format.

Malgrat la presència esporàdica de la pluja, el carrer ha estat encertadament el gran elegit per les companyies catalanes ja que més de la meitat han portat a Tàrrrega espectacles pensats per a la via pública, com és el cas del circ d'Alba Serraute i Cia. a *Mirando a Yucali* o les acrobàcies de Botproject amb *Collage*, així com les accions infantils d'Artristras i l'humor negre itinerant d'EFS Produccions, passant pels balls urbans dels gironins Studio Funky The Group, la reconstrucció de les festes de Menorca de Tutatis Productora o el circ de peixos, de Zirkus Frak.

Però no tot s'acaba a fora. En un ambient més relaxat, absort del bullici dels carrers, el poliesportiu municipal s'omplia

per veure la darrera proposta de Joan Montanyès, en el seu retorn a les pistes amb un espectacle que recupera el clown clàssic. Al mateix lloc, però amb un registre molt diferent, Joan Baixas ofería al públic un espectacle multidisciplinari basat en la pintura per explicar, en clau melodramàtica, la història d'una nena abocada a la prostitució. El ple també es registrava a l'espai Sant Josep, amb l'actuació de dues cares populars de la televisió: Xavi Mira i Albert Ribalta, actors de la mítica sèrie televisiva *Jet Lag*, que presentaven el musical *Nelly Blue*, un homenatge a la cançó melòdica i, sobretot, a Nino Bravo. A l'escola d'Arts i Oficis, la companyia Escarlata Circus presentava *Devoris Causa*, un muntatge que agafa el circ com a pretext per fer una reflexió sobre el menjar i la condició humana, original i poètica. La Cia. Lolita Corina, Perehosta, El Molinet i Titzina Teatro completaven la representació catalana a les sales, on també hi ha hagut força presència de companyies lleidatanes, amb el Centre de Titelles de Lleida, la Cia. de Comediants La Baldufa, Microcosmos Teatre i el Celler d'Espectacles, que arrodonien la participació catalana a la Fira.

I si l'accent era català, la Fira ha volgut posar un altre accent en els creadors que tenen el carrer com a referent o en aquells espectacles que difícilment es podran veure en un teatre convencional. Propostes que experimenten i juguen a canviar el ritual escènic i el joc entre actor-espectador. Això és el que ha fet la companyia catalana Ponten Pie, amb el seu espectacle *Copacabana*. Un muntatge que obligava els espectadors a traslladar-se a un magatzem abandonat, al centre de la ciutat. I és que aquest era l'escenari que prenia l'espectacle, un espai "natural", que es convertia en un improvisat restaurant on els espectadors podien degustar un menú molt especial, ple de contrastos, de la mà de dos actors-cuiners